

4G nélkül mit érek én?

Szerkesztői előszó

Reggel, amikor felkelek az első mozdulatom, hogy hozzáérek a telefonom 6,1 collos kijelzőjéhez, és egy oldalirányú mozdulattal kikapcsolom az ébresztőt rajta, aztán megtörlöm a szemeimet, és bekapcsolom a wifit, és pillanatokon belül már az éjszaka folyamán kapott emaileket olvasom. Félelmetes! Nem mondom, hogy a telefonom rabja vagyok, de a tőle kapott kényelmi funkciók annyira megkönnyítik az életemet, hogy már nehéz elképzelni, hogy a „mobil és wifi korszak” előtt hogyan is indult a reggel.

Nem mondanám magamat a laptopom rabjának sem, de általában a reggeli rutin elvégzése után egyből bekapcsolom. Nehéz elképzelni, hogy milyen volt az életem a számítógépek előtt. Ha őszinte akarok lenni, nem is nagyon volt életem előtte. Mindössze négy éves voltam, amikor rájöttem, hogy egy Commodore 64 büszke tulajdonosa vagyok. Emlékszem, hogy szívesen játszottam rajta, de egy idő után többre vágytam. Nem volt elég, hogy egy menő „turbó” volt a gép hátuljában, és hogy színes tévé előtt ülve vártam, hogy a 90 perces monokróm kazettáról betöltődjön valamelyik játék. Nem, nekem az kellett, hogy floppy is legyen hozzá. De be kellett érnem a kazetta lejátszóval, és mire – pár évvel később – a

szüleim vettek egy floppy olvasót, addigra már nem volt olyan érdekes a 80-as évek végének sikergépe, persze nem azért mert ez irányú érdeklődésem lankadt volna, hanem újabb csodaszerkezetek kezdtek el érdekelni. Szerettem számítógépes játékokkal játszani, de sosem voltam megszállott játékos, viszont már egészen kiskoromban hatalmába kerített a technika és a digitalizáció fejlődése. Később, valamikor a 90-es évek elején használtan vettünk egy 286-os pc-t. Voltak már ennél modernebb számítógépek is, de az utcában azért elég menő lettem vele. 16 megabyte merevlemez (!) és kétszínű (narancs-fekete) Herkules monitor. DOS, Windows 3.1, 95, 98, XP, 7, 8 eközben Mac, iPad, Android, Ubuntu... A 286-ost követő nagyjából tíz évben már odáig jutottunk, hogy szinte lehetetlen nyomon követni a tech világ fejlődését. A digitalizáció olyan mélyen ivódott már be a mindennapjainkba, hogy szinte lehetetlen elképzelni az életünket nélküle. Amellett, hogy nagyon sokat hallunk a digitális világ árnyoldalairól (pl. elszemélytelenedés), gondoljuk végig mennyi pozitív hozadéka van. Az orvostechnológia, az űrkutatás, az oktatás, a szórakoztatás, stb. területein hatalmas előrelépés következett be az elmúlt pár évtizedben. Mára már olyan élethű szimulátorokban ta-

mulhatnak a pilóták repülőgépet vezetni, ami teljesen képes leutánozni egy igazi repülő fizikai tulajdonságait, és különböző körülmények között való viselkedését, így a kezdő pilótát nem kell kitenni valós veszélynek. Ezen szimulátorok láttán nem tudok elsiklani Jean Baudrillard *A szimulákrum elsőbbsége* című munkájában leírtak felett. Ha le akarjuk egyszerűsíteni, azt mondhatjuk, Baudrillard azt nevezi szimulákrumnak, ami már annyira élethű, hogy nem tudjuk eldönteni a szimulákrum az igazi, vagy az igazi az igazi. Vagyis egy ennyire élethű szimulátornál már megkérdőjeleződhet, hogy mi a valós, és mi a nem valós, megkérdőjeleződik az igaz és hamis közötti különbség. Mindenki ismeri a *Mátrix* című filmet, de azt kevesen tudják, hogy nagy részben éppen az említett *A szimulákrum elsőbbsége* című munkára támaszkodik. De térjünk vissza a pozitív hozadékokhoz: ha nem lenne digitalizáció, akkor most Ön sem olvasná ezt a bevezetőt, és nem olvashatná a 2014-es év első Magyar Coachszemléjét sem, amelyben a digitális világ kérdését járjuk körül, természetesen elsősorban – de nem kizárólag – a coachinggal kapcsolatos vonatkozásaira fókuszálva.

Ez a lapszám különösen érdekes abból a szempontból is, hogy két új rovattal is bővítjük a lap kínálatát. *Sikertörténet* rovatainkban Árvai Péterrel, a Prezi.com egyik megálmodójával és vezérigazgatójával olvashatnak interjút. További érdekesség,

hogy egy új, átmeneti rovat is helyet kap a jelen számtól kezdve, amelynek témája a coaching magyarországi története. A cikksorozat első darabja Madai Kriszta írása. Természetesen a már megszokott *háttér, irányok, kutatás és ajánló* rovatainkban ezúttal is sok-sok érdekes cikket olvashatnak.

Szintén a digitalizációnak köszönhetően – a Magyar Coachszemle 2014 februárjában új szolgáltatást indított: a *Magyar Coachregisztert*, amelynek célja, hogy a coachot keresőket és a coachokat bemutassa egymásnak, és minél könnyebb legyen megkeresni és megtalálni a különböző kérdésekben jártas, földrajzilag is elérhető támogató szakembereket.

Tartalmas és élvezetes időöltés kívánok minden kedves Olvasónknak *Digitális világunk* című lapszámunk olvasásához!

Ruszák Miklós
szerkesztő